

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2015-05-27
Besvaras senast
2015-06-11

Till utbildningsminister Gustav Fridolin (MP)

2014/15:652 Lika villkor

Likvärdighet inom skolans område är något alla partier arbetar för. Elever ska ha tillgång till en likvärdig utbildning och undervisning av hög kvalitet.

Debatten om friskolor har i princip enbart handlat om eventuella vinster och segregeringseffekter av fritt skolval. Friskolor berikar svensk skola och har inneburit att det finns möjlighet att i många delar av landet välja mellan olika typer av skolor, något som en övervägande majoritet av föräldrar och elever uppskattar och vill ha kvar.

Som förälder och elev borde det vara självklart att man ska känna sig trygg med att oavsett om man väljer en fristående eller kommunal skola så får skolan en lika stor peng. Pengarna som följer med eleven ska vara anpassade efter elevens behov och förutsättningar. Genom en förändring av skollagen som alliansregeringen initierade ställs nu krav på huvudmän att de ska fördela resurser efter elevernas behov, och sedan 2010 finns också lagkrav på att en elev ska få med sig lika mycket pengar oavsett om eleven går på en fristående eller en kommunal skola.

Trots att lagstiftningen finns på plats så kommer många signaler både från enstaka friskolor och från Friskolornas riksförbund om att kommuner på olika sätt ser till att elever i friskolor inte får samma resurser som elever i de egna kommunala skolorna.

Sedan 2010 när lagstiftningen om lika villkor kom och fristående skolor fick möjlighet att överklaga beslut om ersättning har ett stort antal friskolor sett sig tvungna att överklaga.

I 758 fall har friskolor sedan 2010 överklagat grundbeloppen och i 955 fall har de överklagat tilläggsbeloppen, det vill säga extra pengar till barn i behov av särskilt stöd. Dessa överklaganden gäller besluten om ersättning.

Ett annat stort problem är de kommuner som låter sina egna skolor gå med underskott år efter år, underskott som de aldrig behöver jobba in utan som avskrivs. I praktiken innebär det att elever i de kommunala skolorna får mer pengar per elev än de som valt fristående skolor. Eftersom det i normalfallet inte fattas något beslut som kan överklagas med förvaltningsbesvär i samband med kommunernas bokslut har det tagit lång tid innan några domar rörande

bokslutsunderskott utfärdats av domstolarna.

Sammantaget innebär detta för elevers räkning att de i många kommuner inte får med sig samma resurser om de väljer en fristående skola som de skulle få om de valde en kommunal skola. Många friskolor anklagas för att inte ta emot elever i behov av särskilt stöd, om det finns belägg för detta är oklart. Det skulle kunna vara förståeligt att fristående skolor är tveksamma till att ta emot elever med stora stödbehov om man verkar i en kommun där man vet att denna elev har bättre förutsättningar att få extra medel till stöd från kommunen om de väljer en kommunal skola.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga utbildningsminister Gustav Fridolin:

Hur ser utbildningsministern på det faktum att elever som väljer friskolor i många kommuner inte får samma resurser med sig som elever som väljer en kommunal skola i samma kommun?

Vilka åtgärder anser utbildningsministern vara nödvändiga för att säkerställa att föräldrar och elever ska kunna känna sig trygga när det gäller att resurserna är de samma oavsett vilken skola de väljer?

.....
Maria Stockhaus (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Anders Norin